

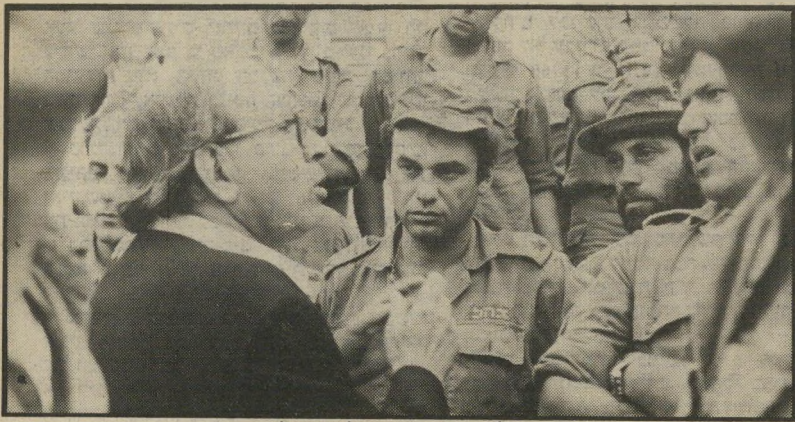

יובל נאמן, אריאל שרון

ורפאל איתן, סובלים שלושתם מהטראומות הקשות

שהם לקו בהן במלחמת 1948 – איך הגיע נאמן מן

השמאל אל הימין הקיצוני – ומה קרה לבני המושבים

יובל נאמן עם חיילי צה"ל טראומה של תבוסה

... כעבור יומיים הודיע אותו הכתב; מתיחות שורת בחוגים מדיניים כאן לקראת פתיחת המושב הראשון של הכנסת החדשה. מקורות מוסמכים מנבאים כי תהיה זאת נקודת המיפנה... את אשר קרה בפנים תיאר כתב הארץ בצבעים קודרים: מחזה מביש, שלא נראה עוד כדוגמתו בישראל, נערך אתמול בבניין הכנסת בירושלים... בהיכנס הח"כים לאולם חדרו צעקות ההמון הפרוע בחוץ, מבקד לחלונות הסגורים, וההמולה לא שקטה אף לרגע אחד. היא היתה כמנגינת-ליווי למחזה המכוער בפנים... חיי הכנסת ארכו כחמש דקות בלבד.

"יושב-ראש הכנסת הוק, משה שרת, אך פתח את המושב, והספיק לומר כמה מלים שיגרתיות על רצון המדינה למוזג את גלויות ישראל ולהושיט את ידה לשלום ולידידות לשתי מדינות-ערב השכנות, כאשר נערכה באולם שערוריה הסרת-תקרים. חברי המפלגה החדשה קפצו ממקומם, הסתערו על רוכן הנשיאות

אחד מגיליונות העולם הזה (2.6.55) לפני 29 שנה, תחת הכותרת "אחריו, בנימין", הובא סיפור עתידני מאת אורי אבנרי, שתיאר סדרת מהלכים פוליטיים אשר ייתרחשו בשנת 1975 ויסתמו את הגולל על הדמוקרטיה הישראלית.

בין השאר תיארה הכתבה העתידנית את המאורעות שהביאו למחיקת הרמוקרטיה הישראלית:

"הבחירות לכנסת השמינית התקיימו בפברואר 1975. האחוזה של בני הראל, שהופיעה זו הפעם הראשונה בבחירות, זכתה ב-46 מקומות בכנסת.

כתב הינדוסטאן טיימס, אחת הבימות הגיטרליסטיות המעטות ששרדו בעולם, תיאר את התגובה בישראל במילים מאופקות: תדהמה פרצה בחוגי הממשלה בירושלים. הממשלה התכנסה עור בשעות הקטנות של הבוקר, עם הגיע בשורות איוב מן הקלפיות..."

הסנסוריונים

יובל נאמן עבר סדרה של זיגזאגים פוליטיים. את דרכו הפוליטית התחיל במפ"ם (רק באחרונה פורסם ברבים קטע מיומנו של דויד כ"גוריון, שבו רשם ראשי-הממשלה הראשון בין השאר: יובל נאמן גמר סטאיקולג' (פז"ם) בצרפת. עילוי גמר הגימנסיה בן 13 וחצי. היה עוזרו הראשי של (שימעון) אבידן. ממ. (מרכי מקלף) שוחח איתו. לא היה חבר מפ"ם, אבל הצביע בעדה. בצרפת התרחק מהם. הוא עכשיו בן 26..."

נאמן נולד ב-1926, בתל-אביב, לאביו גדליהו נאמן. סבו, אבא נאמן, נמנה עם מייסדי תל-אביב. אביו של יובל נולד ביפו בראשית המאה. ב-1915 הוא הוגלה לרמשק, ומשם גורש למצריים, שם נשא לאשה את אמו של יובל. האב והאם המשיכו להתגורר במצריים, והאב ניהל חנות כלי-ברז גדולה בפורט-סעיד.

מילדותו כבדו יובל בתכונות של "גאון צעיר". בגיל 9 סיים את בית-הספר ליסה פראנסה בפורט-סעיד. בשל גילו הצעיר סירבה ההנהלה להעניק לו את תעודת-הגמר.

מישפחת נאמן שבה ועלתה ארצה ב-1935. האב הועמד בראש מיפעל-המשאבות של המישפחה בפתח-תיקווה. ההורים ביקשו לרשום את יובל ללימודים בגימנסיה הרצליה. מנהלי הגימנסיה התנגדו לכך שילד בן 9 ילמד בכיתה החמישית. רק אחרי בחינה קשה ומורכבת התקבל יובל כתלמיד שלא מן המניין.

את הרצליה סיים יובל בגיל 15. בהיותו בן 19 החזיק כבר בתעודת בגור הטכניון, במיקצוע הנדסת מכונות. אחרי שסיים את לימודיו בטכניון, עבד במשך שנה במיפעל המישפחתי, ופיתח שני דגמים חדשים של משאבות-מים.

פרק ההגנה של יובל החל בגיל 16, כאשר התגייס והשתתף באימונים ובקורסי-מפקדים. עם פרוץ מלחמת תש"ח מונה כסמג"ד בגדוד 51 של חטיבת "גבעתי", ונטל חלק בכמה מקרבות החטיבה. אחד מהם, שתואר בהרחבה עליידי אורי אבנרי בסיפרו בשדות פלשת, הסתיים כתבוסה עקובה-מרם ליד לטרון. הוא גם היה מארגנה של "שיירת דיר-איוב", שנטבחה ב-13 במאי.

אחרי מלחמת-תש"ח הופקד נאמן על אירגון מיכנה היירות-המילואים של צה"ל. הוא עבר השתלמות בפז"ם הצרפתי, ומונה למישרת סגן ראש אגף-המודיעין. בתפקיד זה התמסר בעיקר לנושאי מחקר ופיתוח.

אחרי מיבצע-קדש מונה כנספח צה"ל בלונדון, תפקיד שנתפר כמיוחד עבורו, בהתאם להנחיות

באגרופים קמוצים. בקראם לעומת היושבי-ראש המכובד, בוגד', עוכר ישראל! ושכיר ערבי' תוך שניות מיספר התפתח קרב-אגרופים, שבו ניצחו הנציגים הצעירים של כנופיית הראל את צירי, האיחוד הלאומי, שגילם הממוצע עולה על 50. כעבור שלוש דקות רמה אולם-הכנסת לשדה-קרב נטוש, כשרק נציגי, האחוזה' מתרוצצים בין השולחנות ההפוכים. בני הראל, כעל הצלקת הגדולה על מיצחו (ראיתו זו הפעם הראשונה פנים אל פנים), ניגש לחלון ובישר להמון המריע בחוץ: אחרי 27 שנות חרפה ובגידה נקמתי את ניקמת חללי תש"ח! קיימתי את הנדר שנדרתי לעצמי על קיכרם הרענן של חבריי, כובשי הקסטל, לטהר את בית-המקדש של הדמוקרטיה הישראלית מן הטינופת שפשטה בארץ ככינימת על גופו של ענק כבול..."

כך ניבא העולם הזה לפני 29 שנה סדרה של מאורעות שהביאו לחיסול הרמוקרטיה הישראלית, כאשר מקורם בתיסכול אישים בצה"ל, המונהגים בידי סמל אלמוני, מלוחמי 1948.

מאז מלחמת-ששת-הימים הולכת ומתבהרת תמונה של קצינים בכירים, כדרגים שונים של צה"ל, הנושאים בתוכם גרעין ניאורפאשיסטי ואנטידמוקרטי כזה, גרעין העשוי, כסופו של דבר להביא לפאשיזציה מוחלטת של מדינת ישראל. בהרית קצינים בכירים למיסגרות פוליטיות, בנוסח פופוליסטי-גוליסטי, התחיל משה ריין, ששיחק במשך שנים מישחק של דהגול לבנטיני, קרמה לו אגדת "המושיע" ייגאל דיין, אגדה שהתנפצה במיסגרות של ד"ש. את החלום על "סופה אלקטורלית", תוך התעלמות ממיסדי-המפלגות, העשויה לשמש מנטשה לתנועות המוליכות אל הדיקטטורה, נושאים כיום דמויות כפרופסור יובל נאמן, השר אריאל שרון, והרמטכ"ל לשעבר רפאל איתן, כל אחד משלושה קצינים (מיל') אלה נושא את פיצעית-תש"ח שלו.

פרופסור יובל סטריינג'לאב

ב פירטו הנודע של הבימאי סטנלי קובריק, ד"ר סטריינג'לאב, מופיעים מרען גרמני וגנרל אמריקאי, המאיימים על העולם בשואה גרעינית. המהדורה הישראלית של מרען-גנרל שזכה הוא הפרופסור יובל נאמן, שריהדע-הופיותו מטעם תנועת-התחיה — אדם חסרי-מעצורים, מסוכן מבחינה פוליטית ואדיאלוגית כאחת.

"אחריו בנימין": איור של שמואל בק (דיכוי ערבים) לפני 29 שנים והיום